

ДЕРЖАВНА РЕГУЛЯТОРНА СЛУЖБА УКРАЇНИ

вул. Арсенальна, 9/11 м. Київ 01011

тел. (044) 254-56-73, факс 254-43-93
e-mail: inform@dkrp.gov.ua

від _____ № _____

**Миколаївська сільська рада
Добровеличківського району
Кіровоградської області**
вул. Центральна, 1, с. Миколаївка,
Добровеличківський район,
Кіровоградська область, 27044

*Пропозиції щодо удосконалення
проекту регуляторного акта*

Державна регуляторна служба України відповідно до Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» (далі – Закон) та постанови Кабінету Міністрів України від 23.09.2014 № 634 «Про порядок підготовки пропозицій щодо удосконалення проектів регуляторних актів, які розробляються органами місцевого самоврядування» розглянула проекти рішень Миколаївської сільської ради Добровеличківського району Кіровоградської області «Про встановлення на території Миколаївської сільської ради ставок єдиного податку для першої та другої груп платників єдиного податку на 2019 рік» (далі – проект рішення 1), «Про встановлення ставок та пільг із сплати земельного податку на 2019 рік» (далі – проект рішення 2), «Про встановлення на території Миколаївської сільської ради податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, на 2019 рік» (далі – проект рішення 3) та документи, що надані до нього листом Миколаївської сільської ради Добровеличківського району Кіровоградської області від 19.04.2018 № 01-22/12/1.

За результатами проведеного аналізу проектів рішень, експертних висновків постійної комісії Миколаївської сільської ради з питань планування бюджету та фінансів, програм економічних реформ та приватизації та аналізів регуляторного впливу до проектів рішень на відповідність вимогам статті 4 Закону, повідомляємо.

Щодо проекту рішення 2

Проектом рішення 2 передбачається встановити ставки земельного податку (пункт 1, додаток 1), пільги для фізичних і юридичних осіб (пункти 2, 6, додаток 2), платників податку (пункт 3), об'єкт оподаткування (пункт 4), базу оподаткування (пункт 5), податковий період (пункт 9), обчислення суми податку (пункт 10), строк сплати плати за землю (пункт 11).

1. Встановлення місцевих податків та зборів здійснюється у порядку, визначеному Податковим кодексом України (далі – ПКУ) (підпункт 12.3.1. пункту 12.3. статті 12 ПКУ). Так, згідно з підпунктом 12.3.2. пункту 12.3. статті 12 ПКУ, при прийнятті рішення про встановлення місцевих податків та зборів

ВІХ №4759/0/20-18 від 21.05.2018

обов'язково визначаються об'єкт оподаткування, платник податків і зборів, розмір ставки, податковий період та інші обов'язкові елементи, визначенні статтею 7 ПКУ, з дотриманням критеріїв, встановлених розділом XII ПКУ для відповідного місцевого податку чи збору.

Однак, у проекті рішення 2 відсутній такий обов'язковий елемент як строк та порядок подання звітності про обчислення і сплату податку.

Водночас, проектом рішення 2 встановлюються особливості застосування пільгового оподаткування (пункт 8), що не узгоджується з наведеними вимогами ПКУ.

Отже, пропонуємо визначити у проекті рішення 2 всі обов'язкові елементи податку або навести посилання на конкретні положення (абзаци, пункти, частини, статті та/або розділи) ПКУ, якими вони вже встановлені. Положення, викладені в цих елементах, в свою чергу, мають відповідати вимогам ПКУ.

2. У пункті 11 проекту рішення 2 зазначено, що на території сільської ради встановлюється строк сплати за землю.

Підпунктом 14.1.147. пункту 14.1. статті 14 ПКУ визначено, що плата за землю – обов'язковий платіж у складі податку на майно, що справляється у формі земельного податку або орендної плати за земельні ділянки державної і комунальної власності.

Відповідно до пункту 288.1. статті 288 ПКУ, підставою для нарахування орендної плати за земельну ділянку є договір оренди такої земельної ділянки.

Органи виконавчої влади та органи місцевого самоврядування, які укладають договори оренди землі, повинні до 1 лютого подавати контролюючому органу за місцезнаходженням земельної ділянки переліки орендарів, з якими укладено договори оренди землі на поточний рік, та інформувати відповідний контролюючий орган про укладення нових, внесення змін до існуючих договорів оренди землі та їх розірвання до 1 числа місяця, що настає за місяцем, у якому відбулися зазначені зміни.

Згідно з вимогами пункту 288.4. цієї ж статті, розмір та умови внесення орендної плати встановлюються у договорі оренди між орендодавцем (власником) і орендарем. При цьому, пунктом 288.5. статті 288 ПКУ визначаються межі розміру річної суми платежу з орендної плати.

Враховуючи вищезазначене, пропонуємо у пункті 11 проекту рішення 2 словосполучення «сплати за землю» замінити словосполученням «земельного податку».

3. Пунктом 12 проекту рішення 2 визначено, що рішення набирає чинності з 01.01.2019.

Водночас, у пункті 15 проекту рішення 2 вказано, що дане рішення набуває чинності з дня, наступного за днем оприлюднення.

У зв'язку з тим, що проектом рішення встановлюються ставки земельного податку на 2019 рік, пропонуємо виключити з проекту рішення пункт 15 та привести у відповідність нумерацію пунктів проекту рішення.

Щодо проекту рішення 3

Проектом рішення 3 передбачається встановити ставки податку на **нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки** (підпункт 1) пункту 1, додаток 1), **пільги для фізичних та юридичних осіб** (підпункт 2) пункту 1, додаток 2), **платників податку** (пункт 2), **об'єкт оподаткування** (пункт 3), **базу оподаткування**

(пункт 4), податковий період (пункт 5), порядок сплати податку (пункт 7), порядок та строк подання звітності про обчислення і сплату податку (пункт 8).

1. У пункті 2 проекту рішення 3 вказано, що платники податку визначені підпунктами 1) і 2) пункту 266.1. статті 266 ПКУ. Також, у пункті 3 проекту рішення 3 об'єкт оподаткування визначається відповідно до підпункту 1) пункту 266.2., а у пункті 4 - база оподаткування згідно із підпунктами 1), 2), 3) пункту 266.3. статті 266 ПКУ.

При цьому, пункт 266.1. статті 266 ПКУ встановлює платників податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки та має два підпункти 266.1.1. та 266.1.2., пункт 266.2. визначає об'єкт оподаткування та складається з підпунктів 266.2.1. і 266.2.2., пункт 266.3. визначає базу оподаткування і містить три підпункти 266.3.1., 266.3.2., 266.3.3.

Враховуючи вказане, пропонуємо привести пункти 2, 3, 4 проекту рішення 3 у відповідність до вимог ПКУ шляхом виключення з них підпунктів 1), 2) та 3).

2. Пунктом 8 проекту рішення 3 визначено, що строк та порядок подання звітності про обчислення і сплату податку визначено пунктом 266.10. статті 266 ПКУ.

Однак, пункт 266.10. статті 266 ПКУ встановлює строк сплати податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки.

Порядок і строк складання та подання звітності про сплату даного податку встановлюється підпунктом 266.7.5. пункту 266.7. статті 266 ПКУ.

З огляду на зазначене, пропонуємо привести пункт 8 проекту рішення 3 у відповідність до ПКУ.

3. Додаток 2 до проекту рішення 3 має назву «Перелік пільг для фізичних та юридичних осіб, наданих відповідно до підпункту 266.4.2. пункту 266.4. статті 266 ПКУ, із сплати податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки».

Разом з тим, вказаний перелік містить пільги тільки для фізичних осіб.

Пропонуємо додаток 2 до проекту рішення 3 привести у відповідність до Додатку 2 до Типового рішення про встановлення ставок та пільг із сплати податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 2405.2017 № 483.

4. Пунктом 9 проекту рішення 3 встановлено, що рішення оприлюднюються в засобах масової інформації або в інший можливий спосіб.

Відповідно до статті 12 Закону, регуляторні акти, прийняті органами та посадовими особами місцевого самоврядування, офіційно оприлюднюються в друкованих засобах масової інформації відповідних рад, а у разі їх відсутності - у місцевих друкованих засобах масової інформації, визначених цими органами та посадовими особами, не пізніше як у десятиденний строк після їх прийняття та підписання.

Отже, пропонуємо забезпечити оприлюднення прийнятих проектів рішень відповідно до вимог Закону – у друкованих засобах масової інформації.

Враховуючи вищевикладене, проекти рішень 2 і 3 не узгоджуються з вимогами статті 4 Закону, зокрема з принципом **адекватності** – відповідність форм та рівня державного регулювання господарських відносин потребі у вирішенні існуючої проблеми та ринковим вимогам з урахуванням усіх прийнятних альтернатив.

Щодо аналізів регуляторного впливу до проектів рішень в цілому

Надані аналізи регуляторного впливу до проектів рішень 1, 2 і 3 (далі – АРВ 1, 2, 3) не в повній мірі відповідають вимогам Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2014 № 308 «Про затвердження методик проведення аналізу впливу та відстеження результативності регуляторного акта» із змінами, внесеними постановою Кабінету Міністрів України від 16.12.2015 № 1151 (далі – Методика).

У розділі I «Визначення проблеми» АРВ 1, 2, 3 розробник обмежився лише словесним описом проблеми – не наведено даних у числовій формі, які б обґрунтовували її наявність, масштаб та важливість проблеми, а також, не охарактеризовано та не оцінено сфери, на які проблема справляє найбільший негативний вплив. Зазначене не відповідає вимогам статті 4 Закону, зокрема принципу доцільності, оскільки розробником не обґрунтовано необхідність державного регулювання господарських відносин з метою вирішення існуючої проблеми.

Окрім зазначеного, в АРВ 1, 2, 3 не наведено алгоритму визначення розмірів ставок податків, що встановлюються для суб'єктів господарювання проектами рішень.

Щодо АРВ 1

1. У розділах III і VIII АРВ 1 та пункті 2 Тесту малого підприємництва (далі – М-тест) зазначено, що регулювання поширюється на 2 мікропідприємства (при цьому не наведено посилань на джерело отримання інформації щодо кількості суб'єктів господарювання).

Разом з тим, у таблиці розділу 3 М-тесту розрахунок адміністративних витрат проведено для 12 суб'єктів господарювання.

Отже, розрахунок витрат суб'єктів малого підприємництва, які виникають внаслідок дії регуляторного акта, потребує уточнення.

2. У таблиці розділу VIII АРВ 1 вказано чотири прогностичні статистичні показники за 2019 рік (поквартально), у тому числі: 2 – у числовому виразі, 2 – у текстовому описі.

Відповідно до Додатку 1 до Методики, при наведені прогностичних показників результативності дії регуляторного акта слід визначити не менше ніж три кількісних показники, які безпосередньо характеризують результативність дії регуляторного акта та які підлягають контролю (відстеження результативності).

У зв'язку із зазначеним пропонуємо зазначений вище розділ АРВ доповнити ще одним показником у кількісному вимірі, наприклад, кількість суб'єктів підприємництва, що підпадають під дію регулювання.

Щодо АРВ 2 та 3

1. В описі Альтернативи 1 «Відсутність регулювання» розділу III АРВ 2 вказано, що на підставі підпункту 12.3.5. пункту 12.3. статті 12 ПКУ, у разі якщо сільська, селищна, міська рада або рада об'єднаних територіальних громад, що створена згідно із законом та перспективним планом формування територій громад, не прийняла рішення про встановлення відповідних місцевих податків і зборів, що є обов'язковими згідно з нормами ПКУ, такі податки до прийняття рішення справляються виходячи з норм ПКУ із застосуванням їх мінімальних ставок, а плата за землю справляється із застосуванням ставок, які діяли до 31 грудня року, що передувє бюджетному періоду, в якому планується застосування плати за землю.

Разом з тим, в описі вигод для Альтернативи 1 при оцінці впливу на сферу інтересів держави і суб'єктів господарювання вказано, що будуть діяти мінімальні ставки податків і зборів.

2. У розділі III АРВ 2, 3 при визначенні альтернативних способів досягнення цілей не зазначено та не проведено порівняння вигод та витрат держави, населення та суб'єктів господарювання від застосування кожного з них у кількісному (грошовому) виразі. Під час проведення оцінки впливу на сферу інтересів суб'єктів господарювання розробником не наведено розрахунків їх витрат, яких вони зазнають як внаслідок впровадження проектів рішень (при сплаті податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки), так і внаслідок застосування альтернативних способів досягнення цілей, що підтверджували б економічну доцільність обраного способу.

Беручи до уваги те, що розробка проектів рішень спрямована, зокрема на збільшення обсягу надходжень до місцевого бюджету, відсутність належних розрахунків витрат суб'єктів господарювання не дозволяє зробити висновок щодо забезпечення балансу інтересів суб'єктів господарювання, громадян та держави, а також не дозволить в подальшому об'єктивно оцінити наскільки обраний розробником спосіб державного втручання відповідає проблемі, що потребує врегулювання, та наскільки його застосування буде ефективним для її вирішення.

Отже, у зв'язку з неналежним опрацюванням вказаних розділів у розділі IV АРВ 2, 3 розробником не доведено вибір оптимального альтернативного способу.

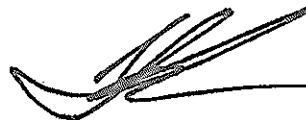
Вищезазначене не узгоджується з вимогами статті 4 Закону, зокрема з принципами збалансованості – забезпечення у регуляторній діяльності балансу інтересів суб'єктів господарювання, громадян та держави, та ефективності – забезпечення досягнення внаслідок дії регуляторного акта максимально можливих позитивних результатів за рахунок мінімально необхідних витрат ресурсів.

Враховуючи вищезазначене, АРВ до проектів рішень 1, 2 і 3 потребують доопрацювання з метою приведення у відповідність до вимог Методики.

Підсумовуючи вищенаведене, пропонуємо привести проекти рішень Миколаївської сільської ради Добровеличківського району Кіровоградської області «Про встановлення ставок та пільг із сплати земельного податку на 2019 рік», «Про встановлення на території Миколаївської сільської ради податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, на 2019 рік» у відповідність до вимог чинного законодавства України, згідно з наданими зауваженнями та пропозиціями, а аналізу регуляторного впливу до всіх проектів рішень – до Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2014 № 308 із змінами від 16.12.2015 № 1151.

Про результати розгляду цього листа просимо поінформувати Державну регуляторну службу України у встановленому законодавством порядку.

Голова Державної
регуляторної служби України

К. М. Ляпіна